İBRAHİM ÜNSAL

RUMELİ CEPHESİ

ACI GÖÇ

TARİHİ ROMAN

GENÇ HAYAT

RUMELİ CEPHESİ
ACI
GÖÇ
ROMAN

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2014, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Merhaba Genç Arkadaşımız;
Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine, yazarından çizerine kadar müthiş bir ekibin bıkmadan sıkılmadan, gecesini gündüzüne katarak hazırladığı bu kitabın her sayfasında bizleri de hatırla! Çünkü sen bizim hep aklımızdasın…

ISBN : 978-605-5122-74-4

Genç Hayat : 90

Cepheden Cepheye : 4

Kitabın Adı : Acı Göç

Yazar : İbrahim Ünsal

Çizer : Suat Karadağ

Yayın Yönetmeni : Recep Efe

Editör : F. Zehra Bayrak

Kapak Tasarım : Yiğit Yolcu

İç Tasarım : Aydın Altuntaş

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul - 2016

Baskı - Cilt : Alioğlu Matbaacılık

Orta Mahallesi Fatin Rüştü Sokak
No: 1- 3/A Bayrampaşa / İSTANBUL
Tel: (0212) 612 95 59 Fax: (0212) 613 09 83

Sertifika No: 11946

Hayat Yayın Grubu

Nişancı Mahallesi Davutağa Caddesi No: 26/1
34050 Eyüp - İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 GSM: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
www.gnchyt.com - editor@gnchyt.com
twitter.com/gnchyt - facebook.com/gnchyt

İBRAHİM ÜNSAL

Genç Hayat

İBRAHİM ÜNSAL

Yazar, 1955 yılında Tokat'ın bugün ilçe olan Pazar nahiyesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Pazar'da, lise ve üniversiteyi İstanbul'da okudu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Iğdır'da öğretmenliğe başladı. Daha sonra atandığı İstanbul'daki değişik okullarda Türkçe ve edebiyat öğretmenliği yaptı. 2008 yılında emekliye ayrıldı.

Edebiyata ve tarihe olan ilgisi ilk gençlik yıllarında başlayan İbrahim Ünsal, üniversitede dil ve edebiyatın yanı sıra tarih dersleri de aldı. Şiir, hikâye ve romandan başka tarihî kitaplar da hep ilgi alanında oldu. Şiirle başladığı yazım çalışmalarını, hedef kitlesi çocuklar ve gençler olan hikâye ve roman türlerinde sürdürdü. Evli ve üç çocuk babası olan İbrahim Ünsal'ın romanla birlikte hikâye ve şiir çalışmaları da devam ediyor.

İbrahim Ünsal'ın Yayımlanmış Kitapları

Genç Hayat

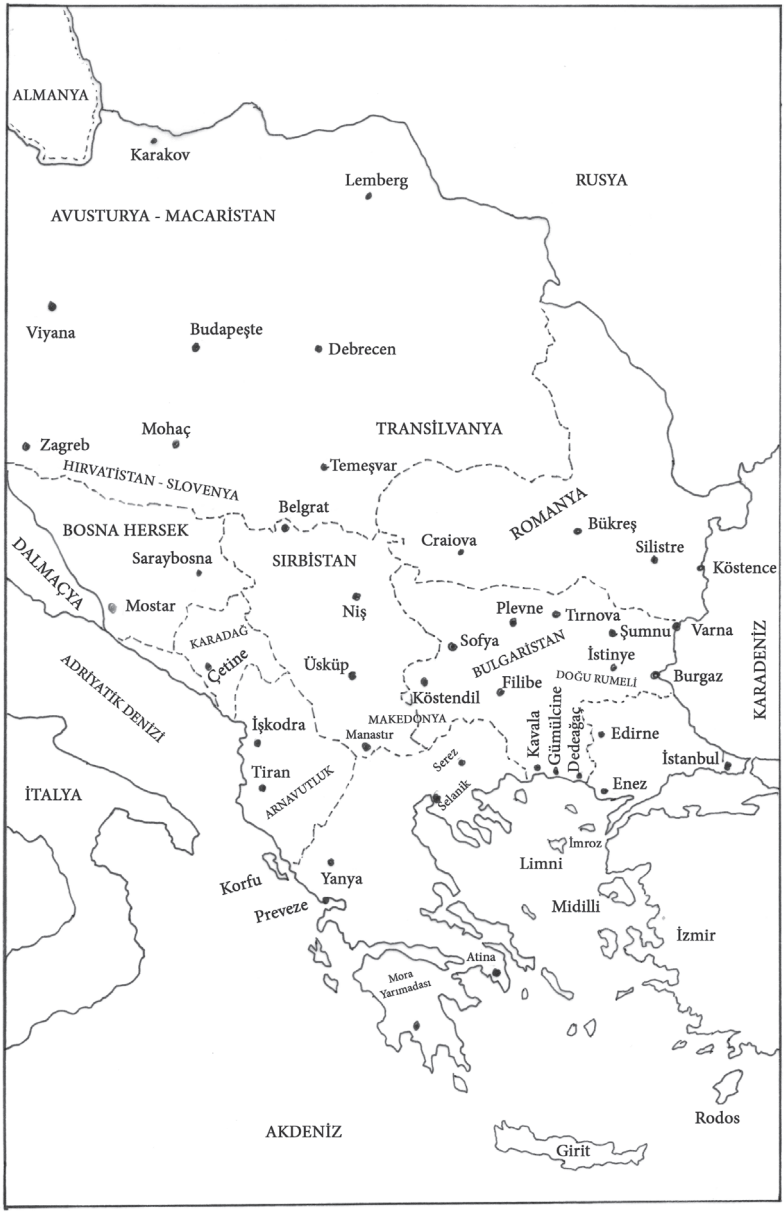
Plevne Kahramanı Gazi Osman Paşa

Korkusuz Savaşçı Battal Gazi

Antep Şehidi Şahin Bey

Yürekli Kadın Nene Hatun
Çanakkale Yiğidi Seyit Onbaşı
Fethin Sancaktarı Ulubatlı Hasan
Dağların Kartalı Gökçen Efe
Denizler Hâkimi Turgut Reis
Gazi Kadın Fatma Teğmen
Selçuklu'nun Kılıcı Kılıçaslan
Çöl Sancısı / Yemen Cephesi
Sarıkamış Buz Kesiyor / Doğu Cephesi
Ölümsüz Şehitler / Çanakkale Cephesi
Acı Göç / Rumeli Cephesi
Sessiz Feryadım / Annem
Her İmlâya Maydanoz
Âşıkların Yolunda

Çilek Kitaplar
Prenses Kim Olacak
Köyde Bir Hafta
Kiraz Ağacındaki Çocuk
Şeker Emmi
Annem Hayat Ağacım

ALMANYA
Karakov
Lemberg
RUSYA
AVUSTURYA - MACARİSTAN
Viyana
Budapeşte
Debrecen
Mohaç
TRANSİLVANYA
Zagreb
Temeşvar
HIRVATİSTAN - SLOVENYA
Belgrat
ROMANYA
Bükreş
BOSNA HERSEK
Craiova
Silistre
Saraybosna
SIRBİSTAN
Köstence
DALMAÇYA
Mostar
Niş
Plevne
Tırnova
Şumnu
Varna
KARADAG
Sofya
BULGARİSTAN
İstinye
Çetine
Üsküp
Filibe
DOĞU RUMELİ
Burgaz
ADRİYATİK DENİZİ
Köstendil
KARADENİZ
İşkodra
MAKEDONYA
Manastır
Kavala
Gümülcine
Dedeağaç
Edirne
Serez
İstanbul
Tiran
İTALYA
ARNAVUTLUK
Selanik
Enez
İmroz
Limni
Korfu
Yanya
Preveze
Midilli
İzmir
Atina
Mora
Yarımadası
Rodos
AKDENİZ
Girit

ÖNSÖZ

Yadsınamaz bir gerçektir ki; her köklü ulusun tarihinde, parlak zaferler olduğu gibi ağır yenilgiler de vardır. Bu gerçek, elbette Türk tarihi için de geçerlidir. Tarihimizin çoğunluk sayfaları, belki de hiçbir millete kısmet olmamış ölçüde büyük zaferlerin yaldızlı birer belgesidir. Tarihini okuyan her Türk, kuşkusuz ki bu parlak zaferlerden kıvanç duyar, onur duyar. Aralardaki bazı gri sayfalarda hüzünlense, kederlense de; son sayfayı kapatırken yine olabildiğine kıvançlı ve mutludur.

Geçmişteki bazı gri sayfaları hafif hüzünlenerek, bazılarını üzülerek geçeriz de… Sondan birkaç sayfa öncesinde yer alan birine geldiğimizde içimiz, ruhumuz öyle bir kararır ki; okurken, o acı günleri tekrar yaşıyormuşçasına kahroluruz. Zira ne yazık ki o sayfa, gri de değil; simsiyah bir hezimet, bir bozgun, çok büyük 'kayıplar' sayfasıdır.

O kara sayfada, 1912-1913 yıllarında bütün Rumeli'yi kaybetmemizin, asırlar boyu milyonlarca şe-

hit vererek kazandığımız emsalsiz askerî onurumuzu gölgelendirmemizin, bu tarihten iki yıl sonra başlayacak olan ilk Dünya Savaşı'nın hemen öncesinde milletçe çok büyük bir moral çöküntüsüne uğramamızın; beş asır sonra Rumeli'den Anadolu'ya tersine göçümüzü, acılarla dolu göçümüzü başlatmamızın çok hazin hikâyeleri vardır. O talihsiz sayfanın başlık bölümünde 'Balkan Savaşı' yazmaktadır.

'Cepheden Cepheye' serisinin eldeki dördüncü kitabı, dört ayrı devletle birden savaştığımız Balkan Savaşı'ndan kimi hüzünlü, kimi trajik tablolar içermektedir. Kitabı oluşturan bölüm başlıklarından bazılarını sıralamak, romanımızı okurken hangi acı gerçeklerle yüz yüze geleceğimizi anlamamıza yetecektir:

'Rumeli: Yangın Yeri', 'Acı Göç', 'Selanik de Düşerse', 'Hazin Dönüş,' 'Rumeli: Kayıp Vatan.'

İki ayrı proje kapsamında okurlarımıza sunduğumuz tarihî romanların bu on dördüncüsünde de, özellikle genç okurlarımız açısından anlatılanların daha kolay anlaşılması için, metinlerde geçen bazı sözcük ve terimlerin anlamlarını sayfa sonlarında dipnot olarak verdik. Aynı amaçla, olayların yaşandığı dönem itibariyle kitabımızda kullanmak zorunda kaldığımız eski askerî rütbe isimlerinin günümüzdeki karşılığını vermekte de yarar görüyoruz:

Mülazım-ı sani: Teğmen, mülazım-ı evvel: Üsteğmen, yüzbaşı (aynı), binbaşı (aynı), kaymakam:

Yarbay, miralay: Albay, mirliva: Tuğgeneral, ferik-i sani: Tümgeneral, ferik-i evvel: Korgeneral, orgeneral. General rütbesindeki subaylara, Osmanlı döneminde -genel olarak- 'paşa' denilirdi. Savaşa katılmış orgeneraller ise mareşal (müşir) unvanını alırdı.

Önsözümüzün son bölümünde, romanın yazımıyla ilgili olarak kısa bir açıklamada daha bulunmak istiyoruz. Bir 'tarihî roman' olmak itibariyle eldeki kitapta anlatılanların büyük bölümü gerçektir. Ancak unutmamak gerekir ki, türüne göre az veya çok, her romanda mutlaka kurguya dayalı anlatımlar da vardır. 'Tarihî' olmakla beraber bu kitabın türü de romandır ve her roman gibi bu kitapta da kurguya dayalı anlatımlara yer verildiğinin bilinmesi gerekir.

Diğer tarihî romanlarımızda olduğu gibi bu kitabın yazımında da çok sayıda kaynaktan yararlandığımız bir gerçektir. Ama özellikle tarihî olayların anlatıldığı bölümlerde daha çok Genelkurmay Başkanlığı'nın yayınlamış olduğu 'Türk Silahlı Kuvvetleri Tarihi' adlı kitaptan yararlanılmıştır. Örneğin romanda yer alan tutanak, rapor, telgraf gibi askerî belgeler, bu kitaptaki orijinallerinden alınmıştır.

Bir sonraki kitabımızın önsözünde buluşmak umudu ve kitaplarla dostluğunuzun ömürlük olması dileğiyle…

20 Aralık 2015

İbrahim Ünsal

1

DERYA ÖTESİ: RUMELİ

"Bunlar, onu da mı bilmezler ki; Türk gaziler,
aman dileyene kılıç kaldırmaz."

Yeşil Belde, sanki vaktinden önce ışımıştı o sabah. Ya da Orhan Gazi, namazdan sonra dua ederken öylesine kendinden geçmişti ki, vaktin nasıl geçtiğini anlayamamıştı. Zira sarayın bahçesine çıktığında, yüzüne vurup kalbinde ışıyan sabah güneşi, ufuk çizgisinden epeyce bir yüksekten gülümsemişti kendisine.

Aslında 1354 yılının baharı da pek bir sabırsız çıkmıştı. Daha Mart ortasında bademler, erikler, şeftaliler, zerdaliler,* elma ve ayva ağaçları tomur tomur çiçeklenmeye durmuştu. Yeşil Bursa, pembe-beyaz benekli kanatlarını o sene erken takınmıştı Keşiş Dağı'nın eteklerinden.

*"Keşiş Dağı… Ey, yüceler yücesi ulu dağ!.. Dumanını şu er vakitte atıp da yücelerinden, bir muştu** mu vermektesin bize acep? Biliriz ki, sırtımızı sana dayadıktan gayri, önümüz daha da bir açıktır elbet. Ardımızı böylesine kavi*** eyledikten gayri, şu nevbahar sabahında batıya meyledip de, derya ötesini mi işaret etmektesin Osmanlı'ya?"*

Söğüt çekirdeğinden çıkıp Bursa kökenli büyükçe bir çınar olarak dört bir yana dal budak salmaya başlayan Kayı boyunun ikinci beyi, Osman Gazi oğlu Orhan Gazi, içten içe sohbet tadı verdiği sorulara o an için cevap aranmadı. Bilakis, sabah güneşinin ılıcacık parıltısıyla, bile isteye tatlı bir rehavete sevk ettiği zihnini, tüm düşüncelerden arındırdı. Ama içsel sorularının, o gün içre tez vakitte cevap bulacağını, birkaç dakika sonra anlayacaktı.

Orhan Gazi, sağ ilerisinden Evranos Bey'in sesini duyduğunda, arkasından çözüverdiği ellerini, bir duayı bitirir gibi, 'âmin' dercesine yüzüne sürdü.

* **Zerdali:** Kayısı ağacının Akdeniz ülkelerinde yetiştirilen küçük meyveli bir türü; bu ağacın sarı, etli ve tatlı, acı çekirdekli meyvesi.

** **Muştu:** Sevindiren haber, müjde.

*** **Kavi:** Dayanıklı, güçlü, zorlu.

"Sabah-ı şerifleriniz hayırlı olsun, Sultanım."

Orhan Gazi, sanki o perşembe sabahına özgü olarak farklı bir nur inmiş yüzünde ışıl ışıl parlayan gözleriyle, güneşe nazire* yaparcasına gülümsedi.

"Muradın nicedir, Evranos Bey? Sırf bizi mesut kılmak için mi sultanlığı yakıştırırsın unvanımıza? Durasın, bekleyesin hele… Daha beyliğimizi devlet kılamadık ki, unvanımızı 'sultan'a eriştirelim. Ben de sencileyin** bir beyim işte. Daha ziyadesini, Cenab-ı Hakk nasip eylerse, zaman gösterecek. Belki bize de nasip değildir, atamız Osman Gazi gibi. Kim bilir, Ertuğrul Gazi atamızın soyundan hangi Osmanlı beyine kısmettir, o dediğin sultanlık…"

Evranos Bey, Orhan Gazi ile en rahat konuşabilen beylerdendi. Karasi Beyliği'nden Bursa'ya geçmiş olmasına rağmen, Osmanlı Bey'inin nezdinde son derece güvenli ve ayrıcalıklı bir konuma sahipti. Kendisinin de bildiği bu gerçekten aldığı cesaretle, âdeta bir itiraz üslubuyla karşılık verdi:

"Öyle buyurup da kendinize haksızlık etmeyesiniz, Sultanım. Selçuklu çöktükten gayri, reva*** mıdır ki, Türk beylikleri başsız kala… Ser olmadan, dağınık bir millete, layığınca hâkimiyet müyesser olur mu?**** Temam Türk beylikleri üzre Osmanlı Beyli-

* **Nazire:** Karşılık olarak ve benzer biçimde yapılan davranış, söylenen söz.
** **Sencileyin:** Senin gibi.
*** **Reva:** Yakışır, yerinde, uygun.
**** **Müyesser olmak:** Kolaylıkla ortaya çıkmak, kolaylıkla elde edilmek; nasip olmak.

ği vardır ki, onun beyine de gayri sultanlık yaraşır. İsminize bastırılan sikke* de bunun bir delili değil midir? Biz de böyle düşündüğümüz, Osmanlı sancağının altında zaferden zafere koşacağımıza inandığımız içindir ki, Karasi Beyliği'ni terk eyleyüp can ü gönülden isteyerek hizmetinize girmişizdir."

Saray bahçesinin taptaze bahar kokulu çimenleri üstünde, son derece yavaş ve hafif adımlarla yürümeye başlamışlardı. Orhan Gazi, çok sevip pek değer verdiği bu tecrübeli Komutanın, lafı nereye getireceğini anlamıştı. Boşa uzatmamak için, söze epeyce bir satır atlattı:

"Nihayetinde nereye varacağını bilirim, Evranos Bey. Derya ötesine fütuhattan** söz edeceksin. Ben de söylemek istediğin her ne varsa işitip anladığımı farz ediyorum. Lakin cevabım, son söylediklerimden farklı olmayacak. Batıya fütuhat biraz daha vakit ister. Bize ecdadımızdan intikal eden en kıymetli miras; ol nasihattir ki, mühim işler aceleye gelmez. Ham meyveyi vakitsizce koparmakla, umduğumuz tada erişemeyiz. Ol meyve, zehir gibi gelir de uzun müddet dilimizdeki tadı da acıya tebdil eder*** ki; bu defa ol ağıyı bal eylemek için daha ziyade müşkülata düşer de başka baharları beklemek mecburiyetinde kalırız."

---

* **Sikke:** (metindeki anlamı) Madenî para; madenî paralara vurulan damga.
** **Fütuhat:** 'Fetih' sözcüğünün çoğulu; fetihler, zaferler.
*** **Tebdil etmek:** Değiştirmek.

Orhan Gazi, devam edecekmiş gibi görünürken, ansızın söze başka bir yön verdi:

"Yoksa beylerimde bir huzursuzluk mu peyda olmuştur,* Evranos Bey? Eğer öyleyse, tez evvelinden bilmek gerektir ki, tedbirde kusur edilmeye."

Evranos Bey, her zaman olduğu gibi, ne söylemesi lazım geliyorsa açık yüreklilikle söyledi:

"Başka beyleri bilmem ya… Karasi Beyliği'nden beraberce hizmetinize girdiğimiz kumandanlar, Peygamber Efendimizin müjdesine nail olmak** dilerler. Hacı İlbey olsun, Fazıl Bey yahut Ece Halil olsun; derler ki: 'Ecel; kimi, ne vakitte bulur, bilinmez ya… Hepimiz de belli bir yaşı bulmuşuz gayri. Konstantiniyye'nin*** fethini göremezsek; yüreğimiz buruk, gözlerimiz açık gideriz bu dünyadan. Gazi Sultanımız bunu böyle bile de; neye, nice karar eyleyecekse ona göre eyleye…' Bu dileği Sultanımıza bildirmek vazifesi de bana düşmüştür."

Orhan Gazi, sorunun ciddiyetini anlamıştı. Bahçedeki seyirle sınırlı olabilecek ikili görüşmeyi o noktada sonlandırdı:

---

* **Peyda olmak:** Ortaya çıkmak, oluşmak.

** **Nail olmak:** Murada ermek, ulaşmak, kavuşmak. (Bu kelime grubunun geçtiği cümlede Hz. Muhammed (sav)'in; İstanbul'u ve İstanbul'u fethedecek olan kumandanla, bu fetihte savaşacak olan askerleri öven hadisine telmih yapılmıştır.)

*** **Konstantiniyye:** İstanbul'un o dönemdeki adı.

"Mesele ayaküstü sohbete gelmeyecek nispette* mühimdir, Evranos Bey. Şu hâlde, yarından tezi yok, Divanda** görüşülmesi lazım gelir. İnşallah hayırlara vesile olacak kararımızı, yarınki hayırlı günde, Cuma namazından sonra sabit eyleriz. Varıp beylerime böylece bildiresin."

***

Cuma Divanından, İstanbul'un muhasarasına*** karar çıkmadı. Ancak o kutlu fetih için mutlaka gerekli olan bir başka sefer üzerinde görüş birliğine varıldı. O güne değin hiçbir teşebbüsün yıkamadığı pek kalın surları aşıp da Bizans'ın başkentine girebilmek için önce Boğazlardan geçip Avrupa topraklarında yer tutmak gerekiyordu. O toplantıda alınan kararla, Anadolu'nun batısındaki deniz aşımı bereketli topraklara, Rumeli'ye kapı aralanmış oldu.

Toplantıya, Orhan Gazi'nin arzusuyla, tahtın vârisi**** olan büyük oğlu da katılmıştı. Rumeli'ye geçme fikri, oy birliğiyle sefer kararına dönüşünce; Şehzade Süleyman, tahta yanaşıp babasının elini öptü. Bu davranış, önemli bir isteğe işaretti. Osmanlı Tahtının Veliahtı;***** isteğini, herkesin duyabileceği bir sesle dile getirdi:

* **Nispet:** (metindeki anlamı) Oran.

** **Divan:** (metindeki anlamı) Yüksek düzeydeki devlet adamlarının oluşturduğu büyük meclis. (Osmanlı Devleti'nde padişah, sadrazam ve bazı yüksek rütbeli devlet görevlilerinin oluşturduğu meclise ve bu meclisin çalıştığı yere 'Divan-ı Hümayun' adı verilirdi.)

*** **Muhasara:** Kuşatma, sarma, çevirme.

**** **Vâris:** Mirasçı, kendisine miras düşen.

***** **Veliahd:** Bir hükümdardan sonra hükümdar olacak kimse.

"Münasip görürseniz, bu seferin kumandanlığını dilerim Gazi babam."

Orhan Gazi'nin yüzünde beliren tebessüm, bu talepten duyduğu memnuniyetin ışıltısıyla anlamlandı. Ancak bu anlam, oğluna hemencecik 'olur' vermesine işaret olmadı. Orhan Gazi, bunun kararını, beylerine bıraktı:

"Şehzademin söylediklerini işittiniz, beylerim. Siz ne düşünür, ne söylersiniz bu talebe karşılık?"

İlk cevap, Hacı İlbey'den geldi:

"Bence münasiptir, Sultanım."

Diğer beyler de aynı 'olur'da birleştiler:

"Bence de, Gazi Beyimiz; bence de münasiptir…"

"Böyle mühim bir seferde serdarlık* Şehzademize yaraşır."

"İnşallah, Süleyman Bey'imizin idaresinde yüzümüzün akıyla döneriz bu seferden."

"Bizce de münasiptir ki, Şehzademize itimadımız her bakımdan kusursuzdur."

Orhan Gazi, onayını ilan ettikten sonra, ferman** kâtibine emir verdi:

---

* **Serdar:** Askerlerin başındaki kumandan; komutan.

** **Ferman:** Emir; Osmanlı Devleti'nde padişahın verdiği, uyulması gerekli hükümleri taşıyan yazılı buyruk.

"Hayırlı olur inşallah! Şu hâlde daha ziyade beklemeye lüzum yoktur. Hemen ferman yazıla… Ben ki, Anadolu'daki cümle Türk beyliklerinin beyi Orhan Gazi… Fermanımdır ki…"

***

Taht sahibi, artık iyice yaşlanmış olan Orhan Gazi görünse de, beyliğin yönetiminde fiilî olarak Şehzade Süleyman da söz sahibi olmuştu. Osmanlı Beyliği'nin sınırları, İstanbul Boğazı'na kadar dayanmıştı. Samandıra, Pendik, Üsküdar gibi birçok yerleşim bölgesi artık Osmanlı idaresindeydi ve bu bölgelerdeki askerî ve hatta belli ölçülerde de idari sorumluluk büyük Şehzadedeydi. Bu konumu, Şehzade Süleyman'ı, beyler ve kumandanlar nezdinde* de her isteği buyruk kabul edilen veliaht yetki ve saygınlığına eriştirmişti.**

Şehzade Süleyman, Rumeli için sefer hazırlıklarını kısa zamanda tamamladı. Osmanlı Ordusu, henüz bir donanmaya sahip değildi. Askerleri Çanakkale Boğazı'ndan Rumeli kıyılarına geçirecek birkaç parça gemi dahi yoktu. Bu sorun, Boğaz'ın Anadolu kıyısındaki konaklama ve son hazırlık sürecinde halledildi. Bütün askerleri bir seferde karşıya geçirecek büyüklük ve sağlamlıkta sallar yapıldı. Artık, Anadolu'nun fethinden sonra Türklerin

---

* **Nezd:** Yan, kat; göre, nazarında, fikrince.

** Sağlığında tahtın varisi Şehzade Süleyman'dır. Ancak o, babasından bir yıl önce ölünce, Orhan Gazi'den sonra tahta kardeşi Murat (I.Murat/Murat Hüdavendigâr) geçti.

Avrupa topraklarına geçişi için her şey hazırdı. Türk tarihinin bu çok önemli dönüm noktasında, Osmanlı Ordusu'nun en iyi kumandanları da Veliaht Şehzade'nin yanında bulunuyorlardı.

Rumeli'ye geçileceği gecenin akşamında, Sultan yetkileriyle ordunun başkomutanlığını üstlenmiş olan Şehzade Süleyman, bugünkü Eceabat'ın karşısına düşen Anadolu yakasındaki ordugâhta* Divan toplantısı tertip etti.

Gelibolu Yarımadası'nın tamamını fethetmek için hazırlanan sefer planı üzerine konuşulurken Umur Bey, oldukça kapsamlı bir konuşma yaptı.

"Her ne kadar ordumuz ilk defa Rumeli'ye geçecek olsa da, hepimizce malumdur ki; birçok askerimiz evvelce de bu topraklarda cenk eylemişlerdir. Sultanımız Orhan Gazi, kayın atası olan Bizans İmparatoru'nun yardım talebi üzerine bir hayli çerimizi** derya ötesine göndermişti. O askerlerden çoğu geri dönmüştür. Bazıları ise İmparator Kantakuzinos'un, minnetine mukabil*** olarak kendilerine hediye ettiği topraklara yerleşmişlerdir. Bunlardan bir kısmı da Gelibolu limanının yakınındaki Cimnik bölgesinde yaşamaktadırlar. Geri dönen askerlerden bazıları da, şimdi ordumuzda bulunmaktadır. Gerek Cimnik'e yerleşmiş olan soydaşlarımız, gerekse savaşacağımız

* **Ordugâh:** Ordunun konakladığı yer.

** **Çeri:** (eski dilde) Asker.

*** **Mukabil:** (metindeki anlamı) Karşılık; bir şeye karşılık olarak yapılan, bir şeyin karşılığı olan.

bölgeleri tanıyan askerlerimiz, bu mühim seferimizde pek faydalı olacaklardır."

Şehzade Süleyman; işaret parmağını, önündeki el çizimi Gelibolu haritasının üzerindeki bir noktaya bastırarak, Türk Ordusu'nun Rumeli topraklarına çıkacağı noktayı belirledi:

"Umur Bey'in söyledikleri, Yarımada'da çıkacağımız kıyının da tespiti olmuştur. Bu gece, sabaha karşı, henüz hava aydınlanmadan Cimnik kıyılarından Rumeli sahillerine çıkmış olacağız."

Osmanlı Ordusu'nun namlı kumandanlarından Ece ve Fazıl Beyler, biri diğerini takiben üst üste söz aldılar:

"Müsaade buyurursanız, evvelden ben geçeyim karşı kıyıya Şehzadem. Cimnik'teki soydaşlarımızı, vaziyetten haberdar etmek gerektir. Gelibolu'yu, hatta Trakya'yı iyi bilenler mutlaka vardır. İstanbul kapılarına kadar bize rehberlik ederler ki; pek âlâ, pek faydalı olur."

"Evet, Şehzadem. Ece Bey, isabetlice düşünmektedir. Ben de onunla beraber olmak isterim. Ki, karşı kıyıya çıkarken güvenliğimizi sağlamak üzere oradaki soydaşlarımızdan bir muharip kıta* teşkil edebilelim. Ece Bey, dar vakitte bu kadar işi bir başına halletmekte pek müşküle düşer."

Şehzade Süleyman'ın, Divan'daki bütün beylere güveni tamdı. Her birinin fikrine, ayrı ayrı çok

* **Muharip kıta:** Savaşçı askerlerden oluşan birlik.

değer verirdi. Ece Bey'le Fazıl Bey'in tekliflerine hiç düşünmeksizin olur verdi:

"İyi düşünür, âlâ söylersiniz beylerim… Varıp bildiğiniz gibi yapasınız. İnşallah sizin sayenizde, yarın er vakit, tek bir neferimizi şehit vermeden Rumeli'ye geçmiş oluruz."

***

Türklerin Rumeli'ye geçişi umulandan da kolay olmuştu. Şehzade Süleyman'ın komutasındaki Osmanlı Ordusu, Gelibolu Yarımadası'nda bulduğu kapıdan Avrupa topraklarına girdi. Bizans İmparatorluğu'nun başkenti, taht kavgalarıyla karmakarışıktı. İmparator'un, coşkun bir sel misali, ülkesinin başkentine doğru çağıldayan Türk Ordusu'na karşı koyabilecek gücü yoktu. Anadolu kıyılarından kopan dalgalar, ancak İstanbul'un yıkılmaz surlarına çarpınca sakinleşip duruldu.

Bütün Gelibolu'dan başka; Keşan, Şarköy, Çorlu, Malkara gibi birçok Trakya kenti de kısa zamanda Türk hâkimiyetine girmişti. Bölgedeki Rumlar, kendilerini koruyacak bir Bizans Ordusu'nun bulunmadığını anlamakla, gereksiz bir korkuya kapılarak kaçışıp İstanbul'un güvenli surları içine doluştular. Osmanlı ordusunun kahraman kumandanlarından Lala Şahin Paşa ile Gazi Umur Bey, boşaltılmış bir Rum köyünden geçerken -at üstünde- bu durum üzerine söyleşiyorlardı:

İBRAHİM ÜNSAL

RUMELİ CEPHESİ

ACI GÖÇ

"Ben derim ki; şu tuttuğunuz yol, doğru yol değildir. Arnavutluk'un ekseriyeti Müslüman'dır. Ehl-i sünneti birbirine kırdırmanın vebali çok büyüktür. Hayatın çemberinden geçmiş bir büyüğünüz olarak, benim size söyleyeceklerim şudur: Gün, hükümettekilere kızıp da Osmanlı'yı arkadan vurmak günü değildir. Gün, bugün ve burası için; Sırp'a, Bulgar'a, Yunan'a ve cümle İslam düşmanlarına karşı birlik olma günüdür."

Genç Hayat, 'Cepheden Cepheye' serisinden Acı Göç adlı bu romanda, yediden yetmişe bütün genç okurlarını Balkan Savaşı'na götürüyor.

Her bölümünde ayrı bir duygusal yoğunluğun ve heyecanın yer aldığı 'Acı Göç' romanı; kitap tutkunlarını, Balkan Savaşı'nın Rumeli Cephesi'ne davet ediyor.

www.gnchyt.com

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt